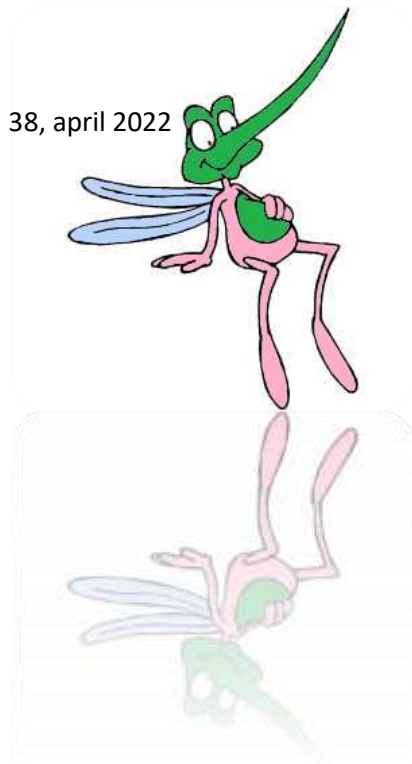

BREZPLAČNO ŠOLSKO GLASILO OSNOVNE ŠOLE LIVADA LJUBLJANA št. 38, april 2022

KOMARČKOVE NOVICE

PRIREDITEV OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

DOŽIVIMO NARAVO
(TABORI, ŠOLA V NARAVI, ŠPORTNI DNEVI)

PUSTNO RAJANJE NA ŠOLI

ŠOLSKA SKUPNOST

LITERARNI IN LIKOVNI PRISPEVKI UČENCEV

PRIREDITEV OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

8.februarja se spominjamo smrti največjega slovenskega pesnika, Franceta Prešerna. O njem vemo veliko: rodil se je v majhni gorenjski vasici, v Vrbi, leta 1800, na domačiji pri Ribičevih. Zgodaj je zapustil dom, saj so v njem videli velik učni potencial.

Najprej se je šolal pri stricu v Ribnici, nato v Ljubljani, izobraževalna pot ga je pripeljala vse do Dunaja. Postal je pravnik in se po večletnem trudu uspel zaposliti kot pravnik v Kranju, kjer je imel tudi pisarno. Vemo, da je bil znan po vzdevku »doktor Fig«, tako so ga namreč klicali otroci, ker jim je rad delil fige. Prav tako vemo, da je svoje življenje posvetil pesnjenju, ki pa za časa njegovega življenja ni bilo še tako vidno. Danes njegovo delo cenimo, saj je iz jezika prve polovice 18. stoletja ustvaril pesniške mojstrovine različnih zvrsti: balade, romance, sonete, sonetne vence, glose, gazele ...

Ekatarina, 5.a (ruščina)

Živě naj vsi naródi
ki hrepene dočakat' dan,
da, koder sonce hodi,
prepír iz sveta bo pregnan.

V spomin nanj smo oblikovali zanimivo spletno prireditev z različnimi točkami. V uvodnem delu se je zaslila 7. kitica Zdravljice, ki velja za slovensko himno. Prešeren je preveden v veliko jezikov, zato so učenci predstavili Zdravljico v več jezikih (hindu, divehi, ruščina, bolgarščina, ukrajinščina, angleščina, albanščina ...).

Saif, 7.b (divehi)

ZDRAVLJICA JE SLOVENSKA HIMNA.

Nato pa se je na ekranu pojavil kar Prešeren sam in učenci so z njim opravili intervju. Kaj je zanimivega povedal? Povedal je, da v času, ko je živel, niso poznali kolesa, večinoma so hodili peš, pri njegovih 20-ih letih so izumili nekakšno kolesarsko cizo, brez pedal, ki je spominjala na kolo, poganjali pa so jo kar z nogami. Pisali so kar na skrilaste tablice s kamenčki ali kredami, na papir pa z gosjimi peresi.

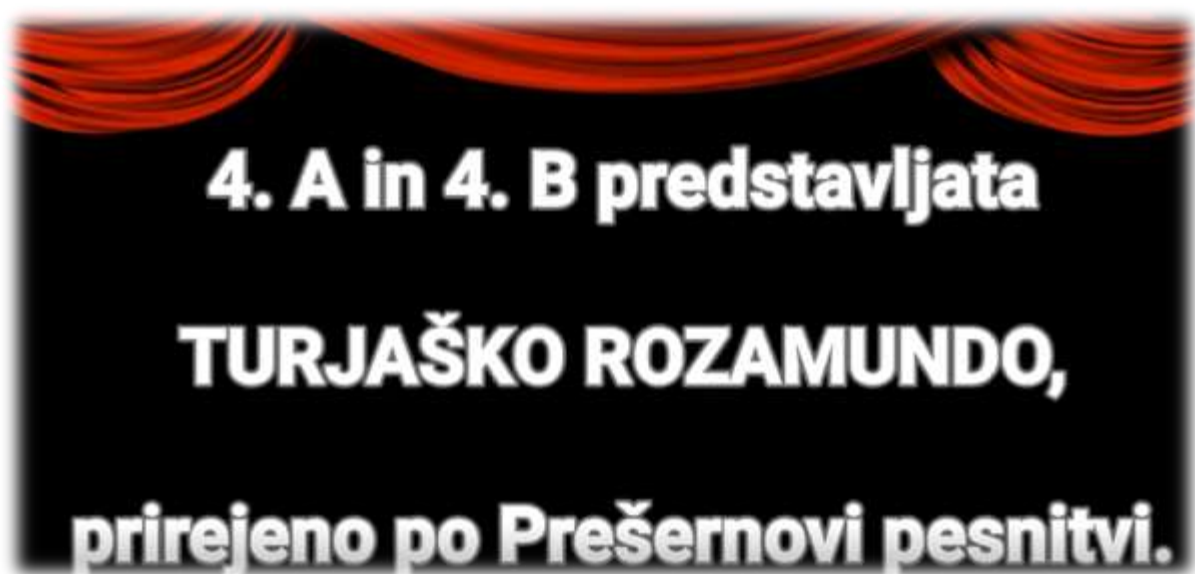
Prešeren je povedal, da je imel precej nesreče v ljubezni: rad je videl Zaliko Dolenc, gostilničarjevo hči, pa Ano Jerico Podboj, ki je menila, da je prestar zanj.

Ljubil pa je Primičevo Julijo, ki jo je zagledal v trnovski cerkvi, pisal ji je pesmi, a tudi ona ni marala zanj.

Z Ano Jelovšek pa si je potem ustvaril družino.

Učencem je povedal, da je zelo rad bral: predvsem zgodbe iz Pratique in Biblije, nemških knjig ni maral preveč, rad je bral vse, kar je bilo napisano v slovenskem jeziku.

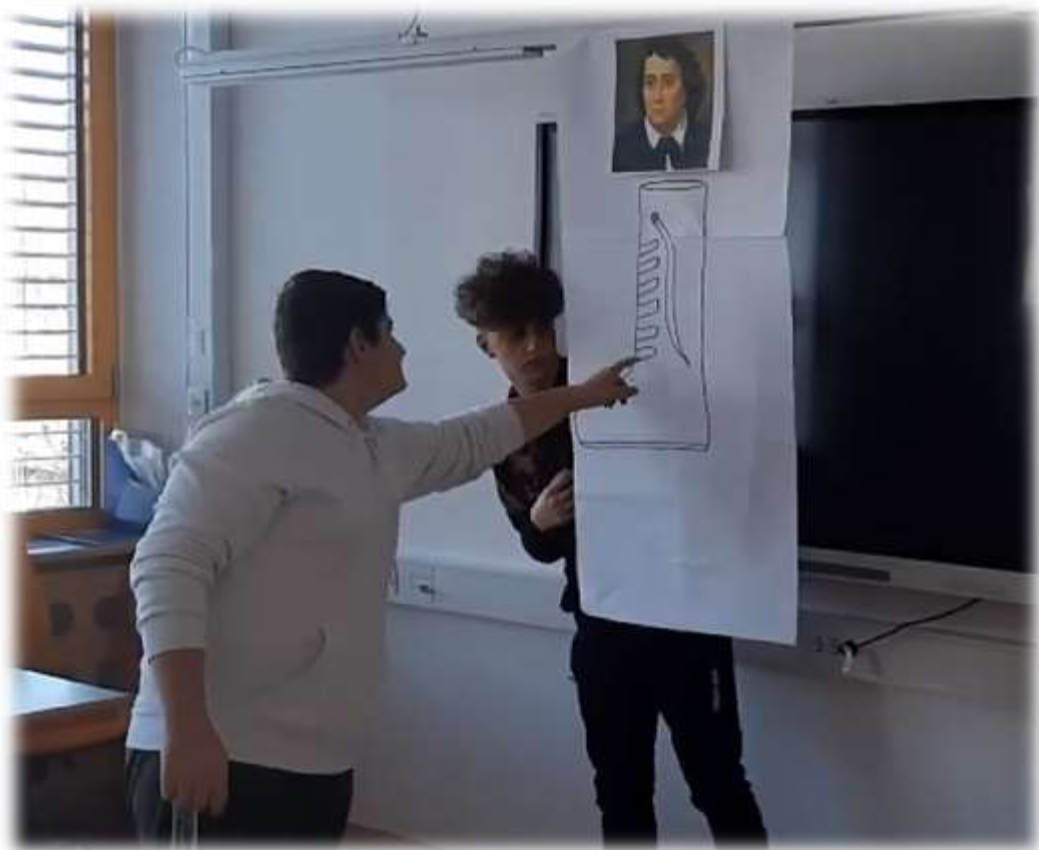
Na vprašanje o izdani knjigi je povedal, da je za svojo knjigo, Poezije, pesmi skrbno izbral sam, a je za objavo moral prositi oblast za dovoljenje. Ker mu je cenzor, Frane Miklošič, zavrnil 3. kitico Zdravljice, jo je Prešeren kar prečrtal.

Zdravljica.
~~Svet, tute so rodile,
 Porjath, vince nam sladko,
 Ki nam vsilijo žala,
 Serci razjarsni in ohó
 Ki utopi
 Pre skrbí,
 V potrtih prsah njo budi.
 Konci napred, vaselo
 Zdravljica, buntje! End capot!
 Bog naš, nam rešilo,
 Bog rísi vás slovenski svet.
 Beate vsa,
 Kar nas je
 Sinó sloveča mltara.
 Edinost, rešila, sprava
 Ki nam naj nasaj se vrnajo!
 Otrok, kar ima slava,
 Vsi naj si vsoho vrnajo!~~

Ko je vendarle prišlo do objave, je veliko knjig natisnila tiskarna Jožeta Blaznika v Ljubljani. Prešeren je veliko izvodov razdal svojim prijateljem.

APEL IN ČEVLJAR

Zanimivo je to, da Zdravljica ni bila mišljena kot himna. To je pesem napitnica, pesnik nazdravlja svojemu narodu, želi, da z drugimi narodi živimo v prijateljstvu. Sedma kitica je postala himna leta 1991, ko je Slovenija postala samostojna država.

Po končanem intervjuju s Prešernom pa so učenci na različne načine predstavili njegove pesmi: slišali smo deklamacijo pesmi *Od železne ceste*, videli dramsko uprizoritev *Turjaške Rozamunde*, sodobno priredbo balade *Povodni mož*, recitacijo izbranih del *Sonetnega venca*, *Magistral*, pevsko točko *O Vrba*, dramsko uprizoritev *Apel in čevljar*, recitacijo zadnjih dveh kitic *Glose*.

Od Prešernovega rojstva je minilo več kot 200 let, pesnik še vedno živi, njegove pesmi so tudi posodobljene, izvajane v različnih izvedbah, tudi v rockovski glasbi se ga da slišati.

Prav je, da se ga vsako leto spomnimo, saj je bil eden pomembnejših ljudi, ki je sooblikoval razvoj jezika in kulture. S prireditvijo smo pa tudi dokazali ogromno idej, zamisli, načinov ... kako predstaviti delo tako pomembnega človeka. (besedilo: Meta Rogelj, foto: Marjeta Bilban)

PUSTNI RAJ NA LIVADI

V zgodnjih jutranjih urah 1. 3. 2022, smo na naši šoli pozdravili glasnega kurenta, nato se je pridružil še delavec, pilot in čarovnica. Ni manjkala niti mačka in Rdeča kapica. Miška se je držala bolj zadaj, saj se boji mačke. Nato so nam učiteljice pričarale Kekčevo deželo.

Učiteljici Marija, na flauti in učiteljica Mateja, pevka sta zaigrali Mojco in Kekca. Malo jima je ponagajala Pika nogavička. Presenetila nas je čarovnica iz knjižnice.

Poskrbela je za gromki smeh. Učiteljico Marjeto je v 3. B razredu zamenjala Rdeča kapica. Knjižničarko Barbaro prav tudi Rdeča kapica. Le kaj se je dogajalo....

Na hodniku druge triade je učiteljica Natalija organizirala poslikavo obraza in izdelavo mask, kurentov v 4. b.

Med poukom so si učenci 4. b in učiteljica Natalija vzeli čas in predstavili preprosto izdelane maske kurentov. Glasno so potovali od razreda do razreda in nam želeli vse dobro.

Med rekreativnim odmorom so se sprehodili še po šoli. v 3. b razredu so se šeme predstavile, se igrale, zaplesale in zaspale...

Bilo je kratko, ampak sladko pustno dopoldne, ki nas je popeljal v sončen pustni torek. Nadaljevali smo doma, po ulicah in se sladkali s krofi. (Foto in besedilo: Marjeta Bilban)

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

V torek, 8.marca, smo si po dolgem koronskem času ponovno lahko privoščili klasični zimski športni dan. Vremenska napoved je bila naravnost čudovita – mrzlo, a brez oblčka na nebu – prava zimska idila. Na poti proti Gorenjski nas je najprej malo zaskrbelo: »Kje pa je sneg?« A ko je avtobus na Jesenicah zapustil avtocesto in se bližal Kranjski Gori, je bilo vse bolj belo. Bolj ko smo se bližali Planici, več snega je bilo.

Na parkirišču pod skakalnicami smo ob gledanju priprav na marčevsko svetovno prvenstvo pomalicali, vzeli sanke in , pot pod noge, proti Tamarju. Na poti smo bili obdani z gorami in visokimi smrekami. Končno smo se lahko tudi kepali. V Tamarju smo si privoščili topel čaj in se že tudi tam sankali. Pravi izziv pa se je šele začel, ko smo se začeli vračati proti Planici, saj se teren večinoma rahlo spušča in so sanke letele kot le kaj.

Bilo je super, a čisto brez bušk, udarcev in modric ni šlo. Na koncu, ko smo že sedeli v avtobusu, smo lahko videli tudi skakalce, ki so trenirali na dveh skakalnicah.

Kar nekaj učencev se športnega dneva ni udeležilo, lahko jim je žal, saj smo preživeli res čudovit zimski dan. (Foto in besedilo: Meta Rogelj)

TABOR 3. RAZRED ČŠOD ŠKORPIJON

V mesecu februarju smo imeli tretješolci tabor v ČŠOD Škorpion. Preživeli smo tri aktivne in pestre dni v naravi. ČŠOD Škorpion leži na slemenu Kozjaka, ki se razteza nad dolino Drave, od koder je proti severu čudovit razgled na obmejno gričevje avstrijske Štajerske.

Vreme nam je bilo naklonjeno. Zato smo izkoristili vsako minuto.

Preizkusili smo se v streljanju z lokom. Šli smo na izlet v Avstrijo kar peš. Jahali smo konje. Ogledali smo si kmetijo. Izdelali smo bivake in se naučili, kako se preživi v naravi.

Ob dobri hrani in prijetnem osebju smo se lotili različnih izzivov tudi znotraj doma. Eden izmed teh je bil tudi kviz. Najlepši pa so bili večeri ob knjigi Babica nima telefona in noči ob klepetu s sošolci, ki so bili z nami v sobah. Več o dogajanju na taboru in naših doživetjih je na spletni strani šole. (Foto in besedilo: Marjeta Bilban)

ŠOLA V NARAVI, DEBELI RTIČ 2022

Učenci četrtega, petega in šestega razreda so se v spremstvu učiteljev odpravili v šolo v naravi na Debeli rtič. Ves teden smo imeli sončno vreme. Bolj smo se bližali koncu tedna, bolj so se dvigovale temperature.

Učenci so navijali drug za drugega na preizkusu plavanja. V večini smo zelo napredovali. Najlepše pa je bilo ob morju.

Iskali smo školjke, nabirali kamne in ustvarjali z naravnim materialom. Raziskovali smo okolico našega doma.

Udeležili smo se biološke poti in se šli detektive narave. Potem smo si ogledali naravni park Debeli rtič. Podali smo se na izlet v Koper z ladjico.

Kupili smo si spominke, se posladkali s sladoledom in si ogledali Koper. Občudovali smo luko Koper, ki nas je vabila, da si jo ogledamo. To smo naredili zadnji dan, spotoma, ko smo se vračali domov. več o naših dogajanjih boste našli na spletni strani šole. Vzemite si čas in se odpravite po poti naših spominov. (Foto in besedilo: Marjeta Bilban)

ŠOLSKA SKUPNOST, POSTALI SMO....ZAPOSLjeni NA ŠOLI

V šolski skupnosti imajo zanimive projekte. Pod vodstvom učiteljice Nataše Marjanovič so se odločili, da bodo postali zaposleni na šoli. Tako smo v začetku februarja spoznali več »Dragic«, »Marjet« in učiteljic »Nataš«.

Učiteljica Marjeta je postala učenka Lojzka. V razred je prišla »nova Marjeta«. Bila je mlada in lepa. Ne, ne hec....to je bila Ema Murtić.

Bila je učiteljica 3. b. Najprej je pogledala beležke, napisala, kdo manjka. Potem smo se testirali. Nato pa pisali matematiko.

Navodila nam je povedala in lotili smo se pisanja. Vmes smo jo spraševali. ves čas nam je potrpežljivo odgovarjala.

Skratka, bila je super učiteljica. Seveda smo jo takoj ob prihodu v razred opozorili, da mora biti smešna in imeti v rokah Smrketo.

Sama gospodična nam je povedala, da ji je bilo všeč, samo prehitro je minilo in že se veseli novega poučevanja po zimskih počitnicah. po njenem zgledu so želeli postati učitelji.

Zvrstilo se je kar dvanajst otrok. Učili so najraje matematiko. Ugotovili so, da jih moti hrup, ponavljanje navodil večkrat zapored. Najbolj so uživali v pregledovanju nalog in spraševanju poštevk.

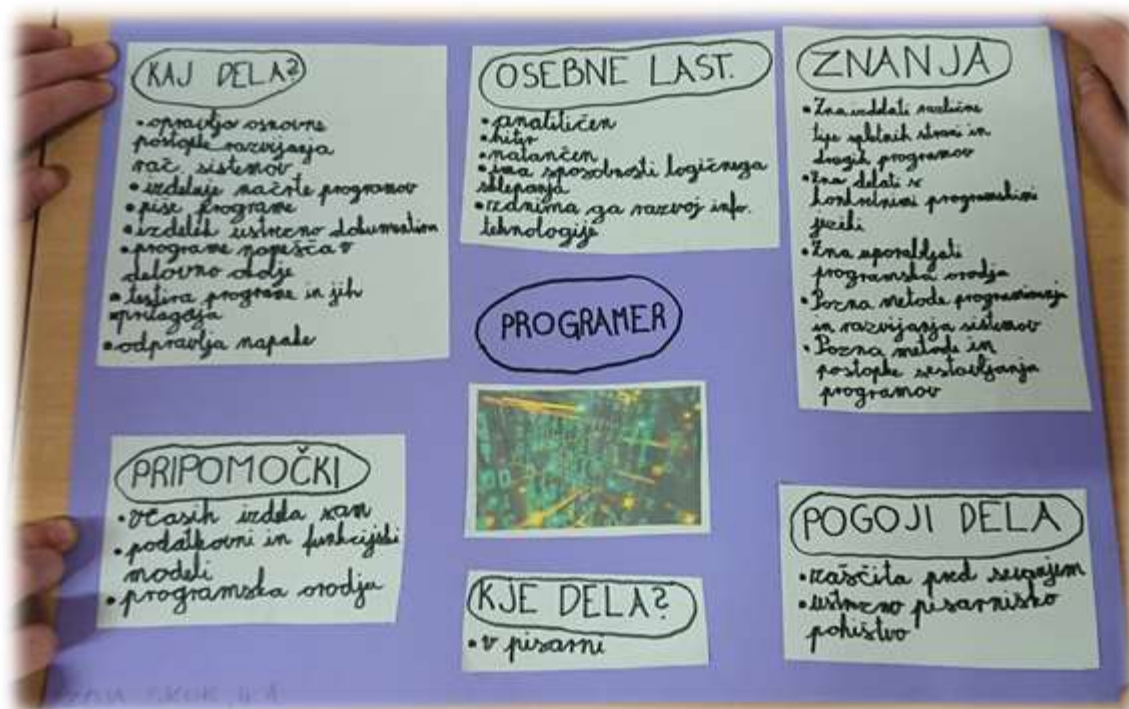
Imeli smo tudi športnika, ki je učil 3. a in 3. b skupaj šport v telovadnici.

Vsi so ga ubogali na prvo besedo. Amar Mahmutović ima naravni dar za poučevanje. Ugotovil pa je, da bo veliko dela na poti, da pride do poklica učitelja. Projekt so z zanimanjem peljali otroci sami.

V 4. a pa sta Zoja in Adrijana razmišljali, kaj bosta, ko bosta veliki.

Predstavili sta poklic na plakatu. O čem pa vi razmišljate? Kaj boste, ko boste veliki? Prepustimo času čas.... (Foto in besedilo: Marjeta Bilban)

MISIJA ZELENI KORAKI V 3. B

V 3. b razredu smo se lotili posebne misije. Misija zeleni koraki je projekt, kjer smo dobili nova znanja. Projekt smo pričeli s tednom mobilosti in akcijo »Diham ples«. Na obisk je prišla plesalka iz plesne šole Kazina. Prireditve in učenje plesa je potekala na daljavo, 21. 9. 2021. V septembru smo zaradi prenove šole imeli dneve dejavnosti na prostem ali pri zunanjih izvajalcih. Na mesto prireditve smo odšli peš, ne glede na vreme. Izogibali smo se prevozom in tako privarčevali na dveh področjih: pri denarju in porabi kisika in oddaje emisij ogljikovega dioksida v zrak.

NAREDILI SMO RAZREDNO RAZISKAVO.

V septembru je z avtom v šolo hodilo vsak dan 11 otrok peš, 5 otrok, z avtobusom se jih je v šolo pripeljalo z avtom le 5. V letošnjem šolskem letu smo se odločili, da bomo sodelovali v projektu Peš bus.

V času od 20. do 24. 9. 2021 je potekal Evropski teden mobilnosti. Pridružili smo se ostalim učencem, ki so se odločili, da bi en teden hodili peš v šolo. Prijavilo se je tudi nekaj učiteljev kot

spremljevalcev na teh poteh. ato je organizacija Paz!park, glede na prijavljeno število učencev, naredila 3 proge, po katerih so učenci hodili v šolo.

Učenci in spremljevalci so na Pešbusu zelo uživali. Ko so prišli do šole, so v svoj kartonček – vozovnico, dobili štampljko, da so tisti dan prišli v šolo s Pešbusom. Povratne informacije s strani staršev so bile tudi zelo pozitivne. Starši podpirajo to obliko prihoda učencev v šolo.

V prihodnje bomo s Pešbusom nadaljevali enkrat tedensko in poskusili privabiti še več učencev. S tem želimo spodbujati hojo pri otrocih. Iz 3. b je sodelovalo 8 otrok od 20ih. Naredili smo tudi razredno raziskavo o tem, kako hodimo v šolo po končani akciji »Pešbus«

V bolj mrzlih mesecih, kot so december, januar in februar je na avtobus hodilo: 17 otrok, ostali so se pripeljali v šolo z avtom.

V mesecu marcu, tik pred zaključkom projekta se je v šolo pripeljalo z avtobusom: 9, peš: 5, avto: 6.

Pri SPOZNAVANJU OKOLJA pa smo imeli vsebine z naslovom Varno v prometu 14 dni. Imeli smo mali projekt in izdelali rakete. Prevozno sredstvo na posebno gorivo: šumeča tableta in voda.

Spoznali smo vrste prometa, gibanje v prometu in prevozna sredstva. V novembru in decembru smo se poigrali s Kokoško Rozi.

Sposodili smo si nekaj vsebin, ker so v tem projektu učenci sodelovali že lansko leto.

Najprej smo uporabili razpredelnico, da vidimo, kako se med letom prevažamo v vsakdanjem življenju.

(vir: Kokoška Rozi, delovni zvezek).

Smrketa, da ima lahko svoj vojni park. V svoji Smrčji vasi.

Ker je nastopila kriza z gorivi v času različnih valov in zaprtja vsakdanjega življenja, se je zagrebla za: elektriko, plin, bencin in nafto. Nam ni ostalo veliko.

Začeli smo razmišljati, kako naprej. Kakšen bi bil boljši svet z vozili na okolju prijazen način. Razmišljali smo v smeri, kakšna so vozila prihodnosti. Zemeljskih virov zmanjkuje, kako bi lahko še vozili avtomobili, ko bo zmanjkalo plina, elektrike, nafte in bencina.

Mogli smo se znajti. Vsaka skupina v razredu je odprla podjetje z imenom, ustvarila vozilo na »zeleni« pogon. Sestavljali smo makete vozil iz podjetja LPP. Dali smo jim novo ime. Naredili smo reklamo za svoje eko podjetje. pomagali smo si zopet s Kokoško Rozi. Bilo nam je kar težko. Oglase je lažje gledati kot ustvarjati.

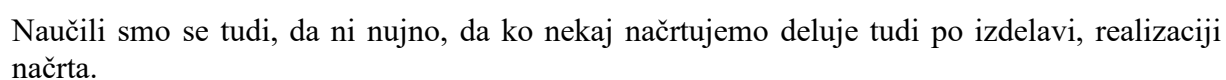
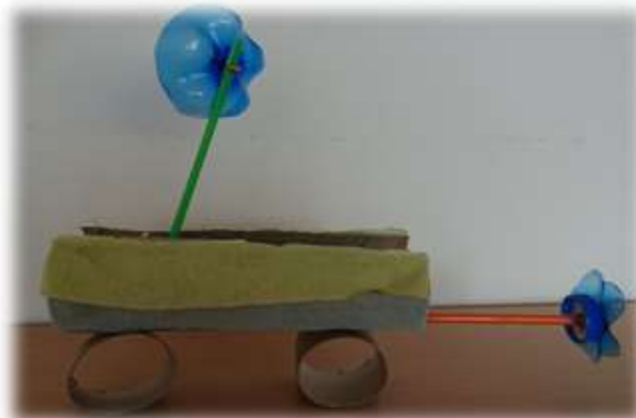

LEGENDA:

- 1. BALÃO
- 2. CARRO
- 3. MOTOR
- 4. RODAS
- 5. PNEUMÁTICOS
- 6. MOTOR
- 7. CARRO

LEGENDA:

- 1. BALÃO
- 2. CARRO
- 3. MOTOR
- 4. RODAS
- 5. PNEUMÁTICOS
- 6. MOTOR
- 7. CARRO

Ob ustvarjanju smo se pogovarjali, kako ljudje uničujemo planet. Posvetili smo se tudi onesnaženosti velemest in mesta Ljubljane. Najbolj jih je pretresel powerpoint spomenik človeški neumnosti. Bili smo toliko bolj veseli, da smo ustvarjali iz odpadne embalaže, ki je v razredu. Učenci so prinesli »smeti« tudi od doma.

Kljub temu, da je mesec marec in s tem zaključek projekta Misija zeleni koraki, smo mi še dodali vsebino. Sedaj ustvarjamo boljši svet, v katerem bodo naša vozila vsakdanja. Ustvarjamo ga v različnih barvnih tehnikah. (Foto in besedilo: Marjeta Bilban)

LITERARNI IN LIKOVNI PRISPEVKI UČENCEV

Koledar

S koledarjem se srečujemo prav vsak dan. Pri pouku zapisujemo datum v zvezke, učitelji nam povedo, kdaj bomo imeli dan dejavnosti, kdaj bomo pisali test. Za nas je pomemben datum tudi naš rojstni datum.

Da ne bomo ničesar pozabili, smo učenci 2.b izdelali vsak svoj koledar, na katerega si bomo lahko zabeležili pomembne datume. (Fotografija in besedilo Marija Velkovrh Petrič)

KORENČKOV PALČEK, kulturni dan 2. razred

Učenci drugih razredov so poustvarjali predstavo korenčkov palček. Nastali so zanimivi prispevki, tako likovni, kot literarni.

O PREDSTAVI

Predstava pripoveduje o Korenčkovem palčku, ki s prijateljico Sapramiško živi na korenčkovi gredi. Korenček (tako ga Svetlana nadalje v zgodbi imenuje) jo po sporu s Sapramiško sam pogumno mahne v neznani svet. Na poti sreča sončnice, kačo Jarmilo, kukavca, palčka Praprotnika in njegovo prijateljico Črnomiško in še veliko drugih bitij. Korenček se je imel odlično, a ob koncu dneva je kljub vsemu pogrešal svojo miško – in ona njega.

Korenček pokaže svoji trmo in jezo in se sam junaško odpravi v širni svet, potem ko se s Sapramiško spreta. Kmalu podleže svoji naivnosti, saj je prepričan, da mu sončnice kažejo pravo smer.

Korenček kaže tudi navidezno junaškost (kot otroci), ko kukavici prepričljivo zatrdi, da se ga ni ustrašil, kljub temu da ga je očitno zelo strah.

Tipični otroški strah se še bolj pokaže, ko se Korenček ustraši kače Jarmile in ko zvečer ne najde poti domov. Kljub temu da Korenček skozi celotno zgodbo z otroško igrivostjo tava po svetu, vseskozi hrepeni po vrnitvi domov, k svoji Sapramiški.

(vir: <https://www.mini-teater.si/si/articles/3544/korenckov-palcek>, foto: Marjeta Bilban)

BRANJE V NADALJEVANJIH

Čeprav znamo že sami brati knjige, še vedno uživamo, če nam bere kdo drug. Tako debele knjige, kot smo jo brali skupaj v šoli, se sami ne bi lotili. Brali smo namreč knjigo Moj prijatelj Piki Jakob. Brali smo jo skoraj 2 meseca in ob tem so nastale nove knjigice, ki smo jih izdelali učenci. Ob vsakem poglavju smo zapisali nekaj povedi ter na koncu izdelali še naslovnico. (Fotografija in besedilo Marija Velkovrh Petrič)

MALI TROL

Na obisk v našo deželo je prišel Mali trol. Nekega dne me je obiskal. Povabil me je v svojo deželo Peljala sva se z letalom. Prispela sva v deželo Trolov. Tam sem videl veliko zanimivih stvari. Povabil me je na svoj dom.

Videl sem veliko igrač in njegovega psa. Pokazal mi je tudi njihov zabavišni park. Šla sva na vrtiljak in sva si kupila sladkorno peno. Zvečer me je peljal nazaj domov. Obljubila sva si, da bova druženje ponovila. **Mark Miklavčič, 3. b**

Za devetimi gorami je živel Trol. Ko sem spala, me je nekdo prijel za ramo. Povabil me je, da pridem za zmeraj v njihovo deželo. Predstavil mi je svoje prijatelje. Postala sem lačna in sem ga prosila, če grem lahko kam jest. Rekel je, da lahko. Zagledala sem se v hrano. Ko sem se najedla, sem zaspala na klopi. Ko sem se zbudila, sem zagledala ob sebi plišastega trolčka, ki mi ga je pustil moj prijatelj. **Tinkara Ugovšek, 3. b**

Nekega dne je prišel Mali trol. Rekel je, da mu moram prinesiti darilo. Vprašala sem ga, kje in kdaj bo zabava. Rekel je, da me bo odpeljal na pot. Začela sem iskati darilo. Najprej sva šla v puščavo. Tam ni bilo darila. Šli smo v cirkus s trolčki. Mali junak je obupal. rekel je: »Nikoli ga ne bom našel!« Rekla sem mu, da nikoli ne smeš obupati. Šla sva naprej. Našla sva ga v živalskem vrtu. Bil je najbolj vesel trol v vsej deželi. Ko sva prišla domov k njegovim staršem, so bili vseh veseli. Rekel je, da bova prijatelja za vedno. Od takrat naprej se igrava skupaj, takoj, ko zaspim. **Melisa Nuhic, 3. b**

Nekega sončnega dne, je Mali trol prišel k meni. Ko sem ga videla, sem se tako ustrašila, da sem pobegnila. Mali trol me je kmalu ujel. Prosil me je, da ostanem z njim. Prestrašena sem ga vprašala: »Zakaj?«. Želel si je prijatelja. Vesel je bil, da sem ostala z njim. Peljal me je na ogled skrivnostnega mesta, kjer je živel. Prišla sva do majhnih vrat. Odprla sem jih. Videla sem nek portal in stopnice. Prišla sem v drugo deželo. Tam sem videla igrače in takoj skočila mednje. Tam sva ostala z Malim trolom in se igrala. **Siana Georgieva Georgieva, 3. b**

KO POSTANE SANJAM VROČE ...

Zima je bila in sanje so se odpravljale na smučišče. Ko so se peljale po cesti, je kar naenkrat prišla gosta megla. Sanje niso več vedele, kam se peljejo. Ko je megla izginila, so ugotovile, da so namesto na smučišče prišle v puščavo. Bilo jim je zelo vroče, a poti domov niso poznale. Slekale so kape, bunde, jopice, rokavice in nogavice. Brezglavo so se sprehajale po puščavi. Nakar srečajo kuščarja. Vprašale so ga, če poznajo pot do mesta. Rekel je, da je žal ne pozna. Predlagal jim je, naj raje vprašajo kamelo. Pokazal jim je pot do kamele. Sanje so šle, kakor jim je naročil kuščar in kmalu so srečale kamelo. Tudi njo so vprašale, če pozna pot do mesta. Povedala jim je, naj sledijo vetru in po enem dnevu bodo prispele v mesto. To so tudi storile. Hodile so in hodile in končno v daljavi zagledale mesto. Še malo so hodile in kmalu prispele v mesto. Ko so prišle v mesto, jih je zelo zazeblo, saj je bilo v mestu veliko hladneje kot v puščavi. Hitro so smuknile Janezku v posteljo in z njim zaspale.

Zoja Skok, 4. a

NAJBOLJŠI PRIJATELJICI

Sandra

Nika

Siana G.

3.B

Nekoč sta zvečer dve prijateljici, prvi
leklici ji je bilo ime Nika, drugi pa Sandra.
Zelo dobro sta se razumevali. Nika je
težja kot Sandra. Oni sta sosedi.

Nekega dne ko sta se igrali je
Sandra Niki povedala, da je debela. Nika
se je razjezila in jo je porinila tako
močno da je padla na travo in je začela
jokati. Nika je zalesto odhajala domov.
Sandra sestra po imenu Sabina je slišala
njeno jokanje in je odšla ven iz hiše. Videla jo
je kako joka in leži na tleh.

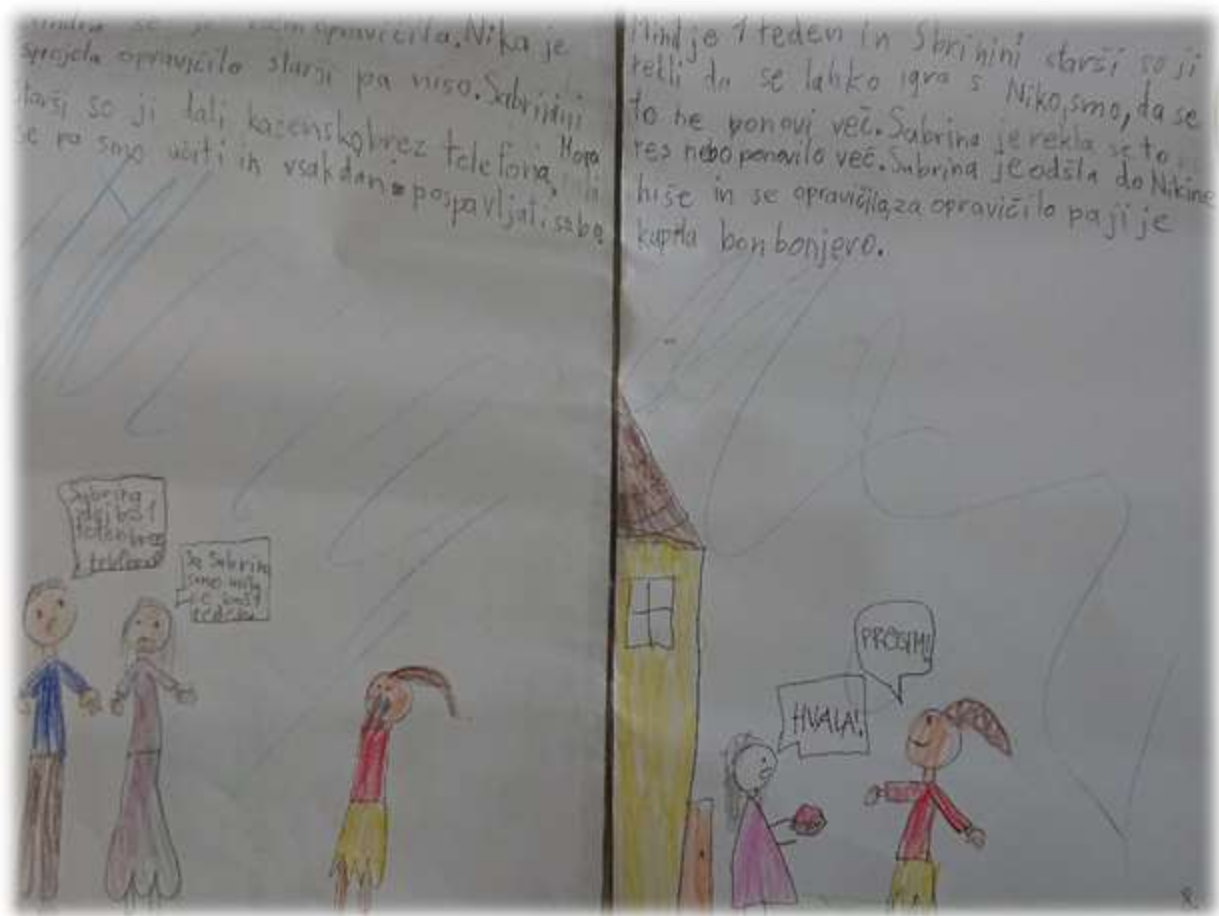
to so slišali tudi Sandrini starši in
tudi Niki starši. Sandra je mamici in oči
vse povedala, da se je Nika porinila, da je
debela. To je tudi povedala Niki mami in
oči. Starši so se začeli med sabo topiti, to je videla
tudi Nika. Mamice pa so smo stale zdaj
in se smejale.

Nika je postala žal za četa, zato je
okoli akov in jim povedala po pranci, kaj se
je zgodilo. Sandra pa se je zlagala. Ko so stali
vedeli resnico, so bili vrdženi na Nika.
Ker je povedala se svojo krivdo. Vsi so bili
jezni na Sandro, razen seveda mamice.

To se je začelo
tako. Nika je
igrala mi je Sandra
povedala da sem debela
potem sem jo pa
porinila.

POROČILO Z LIVADE

Pozdravljeni iz oddaje 24-rožic. z vami je Marija Palček in Max Bilban. Včeraj 13. 12. 2013, je v Ljubljani, na Cesti dveh cesarjev bil požar. Nesreča se je zgodila zjutraj okoli sedme ure zjutraj. Požar je nastal tako, da je fantek star 5 let štedilnik. Staršev ni bilo zraven. kaj se je dogajalo v hiši ni znano. Več izvemo od policistov, ko bodo pregledali teren. Lep večer! Hvala, ker ste bili z nami.

Siana Georgieva Georgieva, 3. b

KOTIČEK ZA NAJMLAJŠE

Pomlad se je prebudila in nato spet malo zaspala. Drevesa so ozelenela. Žuželke pa že bogatijo naše ozračje. Vreme nas kar vabi, da gremo v naravo. Pred nami je veliko lepega. Tam je veliko lepega za ustvarjati. Narava se nam ponuja kar sama. Samo videti moramo.

Poveži s sliko. Napnimo možgane in naj vsak izmed vas tele uganke ugane.

Od jutra do noči nabira, leta,
koške za cvetni prah ometa ...
Od jutra do noči:
zum, zum, zum brenči.

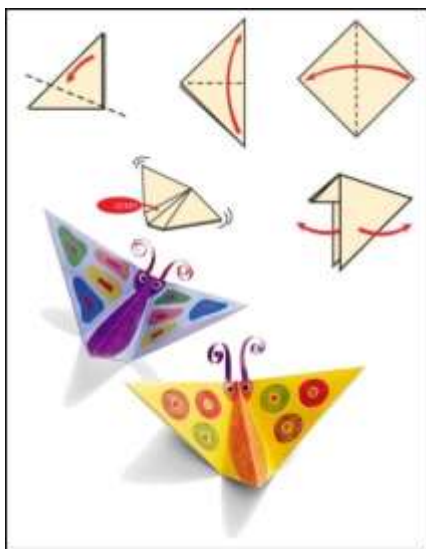
Polno nog ima,
a ni stonoga.
Potem dobi krila,
a ni ptica.

Ta pastirček lahko kril,
krav ne pase, ne kobil,
a na paši nad povirjem
rad pridruži se pastirjem.

(vir: <http://igramose.blogspot.com/p/uganke.html>)

Pred vami je že en manjši izziv za pozno pomlad. Z metulji lahko okrasite velikonočno košarico. Bodite ustvarjalni in naredite svojo žuželko po načrtu, kot ga kaže slika. Spodaj so sheme za izdelavo origami iz metuljev. Za opravljanje dela boste potrebovali majhne in zelo ostre škarje, pa tudi potrpeljenje. Vzorec za tisk in rezanje (vir: internet)

Pobarvaj metulja s pomladnimi barvami. Uporabi barvno paleto na pobarvanki.

OSNOVNA ŠOLA LIVADA, Ulica Dušana Kraigherja 2

1000 Ljubljana, tel. (01) 420 19 60

tajnistvo@oslivada.si, spletna stran: www.oslivada.si

Uredniški odbor: TIM ZA ČASOPIS OŠ LIVADA

(Marjeta Bilban in Meta Rogelj)

